

TORONYIRÁNY

XII. 38.

2018. szeptember 23.



SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 25. vasárnap

Szeptember 24 Szent Gellért püspök és vértanú
Szeptember 29. Szent Mihály, Szent Gábor és Szent
Rafael főangyalok



Krisztust, a mi Urunkat, nappalunkat és világító napunkat, aki megvilágosít minden embert, és aki napnyugtát nem ismer, magasztaljuk hangos szóval:

Urunk, életünk és üdvösségünk!

Csillagok Teremtője, hálásan köszönjük, hogy irgalmadból új napot kezdhetünk;

– feltámadásodra emlékezünk.

Szentlelked vezessen minket jóságosan a mai napon, hogy cselekedeteinkkel kedvedben járjunk,

– és mindig a te bölcsességed irányítson minket!

Add, hogy nagy örömmel jelenjünk meg néped ünnepi közösségében

– igéd és tested asztala körül!

Szívünkből-lelkünkből hálát adunk neked

– számtalan jótevényedért.

Üdvözítőnk, tedd Egyházadat az emberi nem egységének éltető szentségévé

– és az üdvösség hatásos jelévé minden nép számára!

Állj mindenkor a pápával egységben levő püspökök testülete mellett,

– és add meg nekik az egységet, a szeretet és a béke ajándékát!

Add, hogy a keresztények veled, az isteni Fövel, minél szorosabban egyesüljenek,

– és életük tanúságtételével hirdessék országodat!

Adj békét a világnak,

– hogy virágozzék mindenfelé a biztonság és a nyugalom!

Juttasd a végső napon a feltámadás dicsőségét az elhunytaknak,

– és minket is tégy boldogságuk részeseivé!

Az Imaórák Liturgiájából

A szentmise olvasmányai

1. Bölcs 2,12-17-20 Az Istennek hátat fordító emberek sokszor cinikusan provokálják a lelkiismeretét követni akaró, Isten útján járni szándékozó embert.

2. Jak 3,16-4,3 Az irigység, valamint az anyagi javak és a hatalom iránti féktelen vágy a legfőbb okai a társadalom erkölcsi problémáinak, súlyos sebeinek.

3. Mk 9,30-37 Jézus a hatalomra törekvő, egymással versengő, gyerekesen törtető tanítványait türelemmel alázatra neveli.

Jézus másodszor beszél szenvedéséről a tanítványoknak

A 31. versben olvassuk a jövendölést Jézus részéről. Három kifejezésből áll, amelyek közül az első az Emberfiának az emberek kezébe való kiszolgáltatását, a második a halált, a harmadik pedig a halálára visszautalva harmadik napon való feltámadását jelenti ki. Ezeknek a cselekvéseknek az Emberfia szenvedő alánya. A „kiszolgáltatják” elsődlegesen Júdásra, illetve a főtanács tagjaira igaz, de egyes értelmezők szerint passivum theologicum értelmű. Mint ilyen, Istenre utal, aki Fiát az emberek kezébe adja (vö. Iz 53,6.12), vagy legalábbis megengedi, hogy kényük-kedvük szerint cselekedjenek vele (vö. Mk 12,1-12). Isten tehát nem vonja vissza szeretethírnökét akkor sem, amikor csak gyűlölet veszi körül. Az Emberfia erőszakos halálát két azonos tőből képzett kifejezés is kimondja (apokteinó – „megölni”). Az emberek által okozott haláltól számított harmadik napon, Isten beavatkozásának napján (vö. Oz 6,2) következik Jézus feltámadása. Míg a Mt 17,23 Isten cselekvését hangsúlyozza, az itt használt ige Jézust mutatja cselekvőnek (anasztészetai – „feltámad”), ahogy Mk 8,31 és 10,34 is. Az ige nyelvtani alakja mediális, olyan igealak, amely a cselekvés saját erőből végbevitt mivoltát, esetleg visszaható jelentését szokta jelenteni. Jézus feltámadása tehát egyfelől Isten csodája, Isten cselekedete, másfelől azonban olyan valóság, amelyet Jézus Krisztus, valóságos ember és valóságos Isten, a maga erejéből cselekvőként is végbevisz. Ennek az összetett cselekvésnek a kifejtésére itt nem vállalkozhatunk, azt azonban Weissmahr Bélát követve megjegyezzük, hogy ami Jézussal teljesen egyedi módon történik, a teremtett világ és Isten találkozásában másutt is érvényesülhet: Isten folyamatosan felszabadítja, egyre önállóbbá teszi a teremtményeit, önmagukat felülmúlni, nem pedig önmagukat korlátozni tanítja őket.

A 32. vers a tanítványok reakciójáról szól, még mindig a helyzet tartós vagy ismétlődő jellegét kiemelve. Bár Jézus külön tanítja övéit, azok értetlenek maradnak és kérdezni sem mernek. Értik Jézus szavait, de nem értik az események miértjét. A kommunikáció egyre nehezebb Jézus és övéi között. Az Emberfia feltámadására még rákérdezett a három kiválasztott tanítvány – szintén útközben – a színváltozás hegyéről lefelé (9,10). Jézus ott csak utalt halálára, bár egyértelműen használta az „Emberfia” címet és a feltámadásról is konkrét tényként beszélt. A tanítványok félnek kérdezni, valószínűleg nem is Jézustól, hanem az igazságtól tartva. A következő részlet, ahol ismét szégyenkezve hallgatnak, elárulja majd, hogy ehelyett mi foglalkoztatja őket.

A 35. versben Jézus egyfajta komolysággal és ünnepélyességgel leül (vö. Mk 4,1, illetve Mt 5,1; 13,1; Lk 5,3; Jn 8,2), maga köré gyűjti a tizenkettőt, majd együtt tanítja őket. A 12 említése világossá teszi, hogy „tanítványok” alatt nemcsak a tizenkettes kört kell értenünk, ugyanakkor azt is, hogy rájuk különösen is érvényes, amit Jézus most ki akar fejteni. A tizenkettőnek emellett egyfajta hivatalos szerepe is van abban, hogy az egész közösség tudomást szerezzen erről az alapszabályról. A tizenkettőt és ennek választott tagjait gyakran éppen olyan összefüggésben látjuk, ahol az egész közösségnek továbbadandó tanításról van szó (vö. 8,33köv.; 9,9; 10,42; 13,37). Jézus szavai részben éppen arról szólnak, milyen törvényeknek kell uralniuk az egész közösséget.

Jézus most is (35. vers; vö. 8,43köv.) paradox mondást fogalmaz meg: az elsőséget az utolsó helyen kell keresni. Az utolsó helyet azonban továbbértelmezi Jézus mondása, a mindenkinek odaadó szolgálatot állítja példaképpül az őt követni szándékozóknak. Kétszer is visszatér a „mindenk” szó, itt egyfajta egyetemességet fejez ki, de valószínűleg benne van az „első és utolsó” képe is, miszerint a szolgának a „sor legvégére” kell állnia. Márk itt egyébként a diakonosz szót használja, vagyis nem rabszolgáról, hanem segítő, jóakaró szolgáról beszél (vö. 10,43; Róm 13,4; 2Kor 3,6).

Mindenkinek a szolgálója Jézus lesz, aki „nem azért jött, hogy szolgáljon neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (10,45). Maga helyébe viszont itt egy kisgyermeket állít (36-37. vers) szimbolikus cselekedettel, hiszen a gyermekek ebben a korban a társadalom jog nélküli tagjai voltak. „Az első századi Palesztinában a gyermek nem annyira ártatlanságot és nyíltságot jelképezett, mint inkább a szociális tekintély és törvényes jogok hiányát” (J. R. Donahue – D. J. Harrington). Aki a gyermeket befogadta, magának semmiféle előnyt nem remélhetett tőle. A gyermek befogadásával (36-37) Jézus nemcsak példát ad a „legutolsó”, „szolgai” élethelyzetre, hanem az egész kérdéskör teológiai távlatát is megfordítja: az ember nem érheti el Istent még a legnagyobb, illetve legelső helyre való törekvésben sem, hanem befogadhatja, mégpedig a legkisebket befogadva.

Jézus szimbolikus cselekedete egyfelől a gyengék iránti szeretetet fejezi ki, amellyel ő maga viseltetik irányukban, másfelől a befejező mondás, (38. vers) fényében az Atya szeretetét, amellyel a világban lévő gyermekeit körülveszi, magához hívja, elcsitítja. Az igazi szolgálat mások befogadása, a bármilyen értelemben kicsinyek, kiszolgáltatottak elfogadása és megerősítése, növekedésük segítése – ezért küldte az Atya a világba a Fiút, s ezért küldi a Fiú is a tanítványokat a világba. „Az én nevemben” voltaképpen azt jelenti, „az én küldetésemet folytatva”, ahogy az már a tanítványokkal is történt (vö. 6,7-13). „Aki küldött engem”, az aposztelló ígét használva, az Atya, a küldött pedig az „apostol”, elsőként a Fiú, majd nevében tanítványai, a tizenkettő, és más értelemben a többiek.

Martos Levente Balázs

Szülők és gyermekeik: hogy jól éljünk együtt (13.)

X. A nevelői tehetetlenség érzése

Új utak kipróbálása

Gyakran azért nem oldódnak fel helyzetek, mivel túlzottan ragaszkodunk ugyanahhoz a módszerhez, még akkor is, ha nem kecsegtet eredménnyel. Taktikát kellene ilyenkor változtatnunk, másképpen kellene megközelítenünk a problémát, újra meg kell vizsgálni azokat a következményeket, amelyek gyermekünk nem megfelelő viselkedéséből fakadnak. Nevelni azt is jelenti, hogy új utakat is ki kell próbálnunk, meg kell mozgatnunk kreativitásunkat, hogy eredeti módon tudjunk hozzájárulni tapasztalatainkhoz.

Befejezésül szeretnék hangsúlyozni egy olyan tulajdonságot, amellyel a jó nevelőnek mindenképpen rendelkeznie kell: alázatosnak kell lennünk, segítséget kell tudnunk kérni másoktól, elismerve a magunk korlátait, amikor a nevelési problémák megoldását próbáljuk felfogni és megkeresni.

Amint másokhoz fordulunk különféle problémáink megoldása érdekében (vízvezeték szerelőt, autószerelőt, kőművest hívunk), vennünk kell ahhoz is a bátorságot, hogy a pszichológia és családpedagógia területén jártas szakemberekhez forduljunk, vagy másokhoz, akik megmutathatják nekünk az egyedül kibogozhatatlan helyzetek nyitját.

XI. A gyermekek vallásos nevelése

Kérdés: 15 éves fiam hallani sem akar róla, hogy misére járjon. Hogyan győzhetem meg, hogy ezt ne tegye?

Kulcsszavak: A helyzet kritikus felülvizsgálata – Szülői modell – Személyes szabadság – Nem kell vádolni – A pozitív döntések felé irányítani

A serdülő fejlődéséhez kapcsolódó feladatok egyike (amely tehát a személy növekedéséhez kapcsolódik), hogy a gyermekkorban elsajátított vallási tartalmakat újra fel kell dolgozni. A hithez való kapcsolódás, amit a gyermek a felnőtt (hittanár, szülő stb.) példája nyomán teljesít, a serdülőkorra jellemző kritikus megmérettetésen esik át. A gyermek ilyenkor vitába száll azzal, ahogyan e felnőttek átadták számára vallásos hitüket, mindazokkal a szertartásos formákkal, amelyek a hitélet gyakorlatát jellemzik.

1. A fiatal keresi saját önazonosságát

A serdülő vallással kapcsolatos első kételyei és konfliktusai az önazonosság keresésének szélesebb dimenziójában jelentkeznek. Ez a keresés olyan kérdésekben nyilvánul meg, amelyek saját személyére irányulnak: „Ki vagyok én valójában?”, „Kivé szeretnék válni?”, de ezekhez csatlakoznak azok a kérdések is, amelyek a vallásos tapasztalat lényegét firtatják: „Milyen keresztény vagyok?”, „Mit jelent a valódi hitélet?”, „Milyen helyet foglal el a valláshoz való csatlakozás életervemem belül?”.

Ebben az életszakaszban, amikor a serdülő kialakítja a maga hitvilágát, többféle reakció létezhet:

- A serdülő folytatja gyermekkori vallásos gyakorlatát. „Eljárok a szentmisére, hadd örüljön az édesanyám”, „Ha vasárnaponként nem járok el misére, a szüleim veszekszenek. Hogy ne kelljen velük folyton vitatkoznom, inkább továbbra is megyek a misére.” „Eljárok a plébániára, mert hiszen gyerekkorom óta odajárok és végül is nem érzem magam rosszul.”

- A serdülő a kétségeket megszenvedve megérleli a hit tartalmához való csatlakozás nehezebb, de meggyőződéses formáját. Ezek a serdülők így fejezik ki magukat: „Sok kétségem van, a hitéletem válságban van, de fontosnak érzem, hogy megtaláljam az értelmét és az értékét annak, amiben hiszek.” „Ki akarom alakítani a magam elképzeléseit a hitről, a saját fejemmel akarok gondolkodni, és nem aszerint, amit eddig mások mondtak nekem.” „Akkor akarok elmenni a misére, amikor én akarok, és nem azért, mert vasárnap van és szentmise van; nem fogadok el semmilyen kényszert, ennek szabad választásból kell megtörténnie...” „Hiszek az Istenben, de a magam módján; jelenleg nincsen rá szükségem, hogy ezt külsődleges gyakorlattal ki is fejezzem; annak érzem csupán szükségét, hogy bensőmben elmélkedjem ezen, és kész”.

A fent leírt reakciók egyike sem kizárólag az egyes serdülő újragondolási képességéhez kötődik, hanem függ attól a tanúságtételtől is, amit a fiatal körülvevő felnőttek képesek számára megjeleníteni.

Ez azt jelenti, hogy a gyermek ismét csak a szülőket tekinti példaképnek, és ebben az esetben a hitéletük felől faggatja őket. Gyakorta megesik, hogy éppen a serdülő által végzett újragondolás „kényszeríti” a felnőttest, hogy módosítsa alapállását ezen a területen.

2. A gyermek válsága kérdőre vonja a szülőket

A gyermek vallásos nevelésének elsőrendű felelősei a szülők, és gyakran megesik, hogy erre a gyermekek vallásos válsága hívja fel a figyelmüket. A gyermek ezen keresztül arra indítja szüleit, hogy teljesítsék feladatukat, főként abban a tekintetben, hogy következetességet mutatnak a vállalt szerep és az ebből fakadó felelősség között.

A mindaddig elmondottakon túl örök igazság, hogy a személyes szabadság tiszteletben tartása megköveteli: a szülőknél azzal is számolnia kell, hogy gyermekük, noha kiváló tanúságtétel áll előttük a felnőttek részéről, ezt nem veszi figyelembe, hanem más irányt választ, mint amit szülei szerettek és elvártak volna, mint nevelői elkötelezettségük automatikus következményét.

Ebben a helyzetben az a legfontosabb, hogy ne lépünk fel vádlólag, mert ez csak elmérgesíti a helyzetet. Meg kell tanulnunk elfogadni, hogy gyermekünknek más nézetei is lehetnek, mint szüleinek, és hogy ez nem menti fel a nevelőket az alól, hogy a fiatal átgondolt, kellően indokolt döntések irányába vezessék, amelyek pozitív irányt jelentenek fejlődése szempontjából.

Don Bosco az Életrajzi visszaemlékezésekben ezt ajánlotta: „Ne terheljük agyon a fiatalokat jámborsági gyakorlatokkal... ne kényszerítsük és untassuk őket azzal, hogy a szentségek gyakorlatára kényszerítjük őket. A lelki gyakorlatokon, triduumokon, prédikációkban, katekiziseken vallásunk szépségét, nagyságát, szentségét kell kiemelni, amely a polgári társadalom, a szív nyugalma és a lélek üdvössége számára oly egyszerű és hasznos eszközöket kínál. Ilyen módon a fiataloknak spontán megmarad a kedvük ezek iránt a gyakorlatok iránt, szívesen, kedvvel és haszonnal járulnak hozzájuk. (...) A fiatal élete jó sikerének kegyelmét kell kiesdekelnünk Isten szívétől, a kitartó áldozatok és a kitartó imádság lelkületével.”

(Folyt. köv.)

Salvatore Porcelluzzi

Vasárnapi jegyzet

A belső hangok jézusi szólása

Titok az ember, nagy titok. A választottságban is, amikor sem az idő, sem a korábbi élet nem számítanak. Mondhatni: az ember titka Isten titkától nem választható el. Ezért tapasztaljuk: vannak dolgok, történések az életünkben, melyeket Istenre kell bízni. Ezek jönnek elő most, hogy a Jézus szól című művet olvasom. (A Szent István Társulat új kiadása) 1944-ben meghalt svájci szerzetesnő feljegyzéseit tartalmazza, életrajz is csatlakozik hozzá. A nővér neve: Marie de la Trinité – Szentháromságról elnevezett Mária, akinek az eredeti neve: Luisa Jaques. A könyv Előszavát az 1988-ban elhunyt teológus, Hans Urs von Balthasar írta, aki a szentéletű apáca misztikus élményeinek hitelességét, időszerűségét három pontban fogalmazta meg: „az Úr hangjainak belső hallgatása”, Isten „tisztelőben tartja az emberi akaratot”, a „teljes ráhagyatkozás Istenre”. A modern teológiai gondolkodás sem lehet más szempontokra épülő. Balthasar írja: az ilyen teljes ráhagyatkozás vezet a kereszthez.

Luisa Jaques az evangéliumnak elkötelezett református család gyermeke, akinek élete és „fordulata” a szerzetesség felé, ugyancsak Isten mélységes titka. Olvasva a könyvet, óhatatlanul arról meditalunk, hogy az életszentség a nyitottságban jelentkezik, abban a készségben, (a kegyelem által), amely már készen áll a lélekben szabadon választani, fölismerésében annak az elhivatottságnak, amely nem válogat: protestáns vagy katolikus, vagy más hívő (időnként nem hívő) valaki, akit Isten megszólít.

Marie de la Trinitéhez szólt az Úr, Jézus a belső hangok által, melyek nem hallhatók, csupán a lélek számára. Hosszan lehet a klarissza szerzetesnő lejegyzett mondatairól töprengeni, időszerűségüket kétszeresen aláhúzni. Álljon itt néhány jézusi üzenet, hitelességüket az egyház nem vonta kétségbe a szerzetesnővér életszentségének ismeretében: „Érted-e leányom, miért találok a lelkek legtöbbszörében zavart? Az ajkatok formálta imákkal összeütköznek a velük ellentétes vágyak. Kívánjátok mindazt, amit tőlem szavakkal kértek! Vágyaitokkal is imádkoztatok.” „Leányom, kívánom, hogy mindennap külön imával fordulj anyámhoz az előljáróért, minden előljáróért. Közülük túl kevesen vannak, akik megértik felelősségüket, és annak meg is felelnek.”

„Veronika egy gyémánt volt a kereszttamon. Hogy engem felüldítsen, arra igen kis dolog elég volt: az önzésnél erősebb részvét. A fájdalmas út folytatódik az emberiség útján, amely a századok folyamán az örökkévalóság felé szalad, de ezen az úton én is veletek vagyok...”

„Látod, ma is könnyű megvigasztalni engem: valahányszor diadalmaskodik a nagylelkű szeretet! A szeretet az, amely a kereszt ostobaságára vezet. Számíthatok rád?”

A misztérium Isten ajánlata és az ember szabadsága között működik.

Tóth Sándor

hírek információk

Az egyházmegye első püspökének, Szent Gellért vértanúnak az ünnepén szeptember 24-én, hétfőn este 6 órakor a Székesegyházban ünnepi szentmisét celebrál Kiss-Rigó László püspök. Este fél 8-kor a Dómban az I. Szimfonikus Koncert előadásával folytatódik a XI. Szent Gellért Zenei Fesztivál.

Szeptember 24., hétfő 19.30 – Székesegyház

I. Szimfonikus koncert - Közreműködik a Szent Gellért Akadémia zenekara Zuzana Ržounkova (kürt), Martin Sokol (kürt), Jakub Černhorský (hegedű), Vratislav Vlna (oboa), Michaela Spackova (fagott), Alžbeta Vlckova (cselló), Kyung Ran Park (brácsa), Yukiko Uno (hegedű), Szélpál Szilveszter (bariton)
Vezényel: Robert Christian Bachmann és Yoon Kuk Lee
Herbert von Karajan (1908 – 1989): Európai himnusz (Részlet Ludwig van Beethoven IX. szimfóniájának zárótételéből)
Georg Philipp Telemann (1681-1767): D-dúr versenyű két kürtre és vonósokra basso continuo-val, TWV 52:D2

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791): „Figaro házassága” – operarészlet: Non più andrai farfallone amoroso

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791): Esz-dúr Sinfonia Concertante hegedűre, brácsára és zenekarra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791): „Figaro házassága” – operarészlet: Hai già vinta la causa!...Vedrò mentre io sospiro

Joseph Haydn (1732 - 1809): B-dúr Sinfonia Concertante (Hob./105)

Szeptember 25., kedd 17.00 - Gál Ferenc Főiskola, Klebelsberg Terem

Tudományos előadások:

Prof. Janka Zoltán: Musica et medicina

Prof. Párducz Árpád: A levegőregztől a zenéig

Közreműködik Szauer Bianka (hárfa)

Szeptember 26., szerda 19.30 – Székesegyház

II. Szimfonikus koncert - Közreműködik a Szent Gellért Akadémia zenekara, a Brnói Filharmonikus Zenekar Kórusa (Karnagy: Daniel Simandl) és salzburgi Mozarteum Egyetem szólistái

Wendy Krikken (szoprán), Maria Hegele (szoprán), Aleksander Rewinski (tenor), Felix Mischtz (basszus)

Vezényel: Robert Christian Bachmann és Yoon Kuk Lee

Herbert von Karajan (1908 – 1989): Európai himnusz (Részlet Ludwig van Beethoven IX. szimfóniájának zárótételéből)

Joseph Haydn (1732-1809): „Insanae et Vanae Curae” – felajánlási ének/motetta kórusra és zenekarra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Davidde penitente, KV 469 – részletek (olasz nyelvű kantáta a C-moll miséből) „Fra l'oscure ombre funeste” szopránra; „A te, fra tanti affanni” tenorra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): C-moll mise, KV 427 két szoprán szólóra, egy tenorra és egy basszistára, valamint kórusra és zenekarra

Szeptember 27., csütörtök 19.30 - Budapest, Mátyás templom

III. Szimfonikus koncert - Közreműködik a Szent Gellért Akadémia zenekara, a Brnói Filharmonikus Zenekar Kórusa (Karnagy: Daniel Simandl) és a salzburgi Mozarteum Egyetem szólistái

Wendy Krikken (szoprán), Mariya Taniguchi (szoprán I), Maria Hegele (szoprán II), Aleksander Rewinski (tenor), Felix Mischtz (basszus)

Vezényel: Robert Christian Bachmann és Yoon Kuk Lee

Herbert von Karajan (1908 – 1989): Európai himnusz (Részlet Ludwig van Beethoven IX. szimfóniájának zárótételéből)

Joseph Haydn (1732-1809): „Insanae et Vanae Curae” – felajánlási ének/motetta kórusra és zenekarra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Davidde penitente, KV 469 – részletek (olasz nyelvű kantáta a C-moll miséből): „A te, fra tanti affanni” tenorra; „Fra l'oscure ombre funeste” szopránra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): C-moll mise, KV 427: két szoprán szólóra, egy tenorra és egy basszistára, valamint kórusra és zenekarra

Szeptember 29., szombat 19.30 - Vendégkoncert a Lednice–Valtice-i Zenei Fesztiválon - Lednicei kastély kápolnája

IV. Szimfonikus koncert - Közreműködik a Szent Gellért Akadémia zenekara, a Brnói Filharmonikus Zenekar Kórusa (Karnagy: Daniel Simandl) és a salzburgi Mozarteum Egyetem szólistái

Wendy Krikken (szoprán) – a „Fra l' oscure ombre funeste”c. műben, Mariya Taniguchi (szoprán I), Maria Hegele (szoprán II), Aleksander Rewinski (tenor), Felix Mischtz (basszus)

Vezényel: Yoon Kuk Lee

Joseph Haydn (1732-1809): „Insanae et Vanae Curae” – felajánlási ének/motetta kórusra és zenekarra Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Davidde penitente, KV 469 – részletek (olasz nyelvű kantáta a C-moll miséből): „A te, fra tanti affanni” tenorra; „Fra l'oscure ombre funeste” szopránra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): C-moll mise, KV 427: két szoprán szólóra, egy tenorra és egy basszistára, valamint kórusra és zenekarra

Szeptember 30., vasárnap 19.00 - Szegedi Nemzeti Színház

A Korábban Érkeztem Alapítvány V. Jubileumi gálakoncertje - Fellépők:

Miklósa Erika, Liszt-, Kossuth- és Prima Primissima-díjas operaénekesnő

Szarka Tamás, Kossuth-díjas zeneszerző, költő, előadó és zenekara

Érdi Tamás, Prima Primissima-díjas zongoraművész,

valamint Horváth István, tenor, a Magyar Állami Operaház szólistája és további

meglepetés vendégek a magyar zenei élet kiemelkedő művészei közül

Közreműködik a Szegedi Szimfonikus Zenekar, vezényel Gyüdi Sándor, Liszt-díjas karmester, a zenekar igazgatója

Október 1., hétfő 19.30 - Székesegyház

Az orgona mesterei c. koncert a zene világnapján, a Filharmónia Magyarország szervezésében

Szamosi Szabolcs – orgona, Pál István “Szalonna” – hegedű

Mórahalmon szeptember 24-én, hétfőn helyezik el a katolikus iskola bővülésével szükségessé vált új épület alapkövét. A kivitelezés költségeivel a Szeged-Csanádi Egyházmegye saját forrásaiból támogatja az iskola fejlesztését.

A Belvárosi Plébánia munkatársai tanítási napokon 14 és 16 óra között várják a hittanos gyermekeket a Dóm tér 15. szám alatt található ún. közösségi térbe. Azokat a felsős és középsős diákokat hívják közös programokra, akik ebéd után, edzés előtt, programjaik között, szabadidejükben jó társaságban, biztonságos helyen szeretnének leckét írni, játszani és barátaikkal beszélgetni.

Szeptember 25-én, kedden Szegedre zarándokol a budapesti Szent Gellért Katolikus Iskola és Gimnázium 500 fős közössége. A vendégek számára a Székesegyházban 12 órakor Kiss-Rigó László püspök celebrál szentmisét, majd az altemplomban az egyházmegye vendégül látja a névadója tiszteletére Szegedre látogató közösséget.

A CsaládEgyetem ötödik tanévének őszi, első előadása szeptember 25-én, kedden 18 órakor kezdődik a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). „Hogy szolgál a kedves egészségre? – A testünk visszajelzéseire épülő egyéni, egészséges táplálkozásról” címmel Sipos Tibor orvos-természetgyógyász tart előadást. A prezentáció során az előadó - táplálkozási irányzatoktól függetlenül – hangsúlyozza, hogy az egészséges életmód alapja a megfelelő táplálkozás. A résztvevők iránymutatást kapnak az ételkészítéshez és a test pihentetésének, tisztításának egyszerű módszeréhez. A program ingyenes, az előadás idején gyermekvigyázást biztosítanak a szervezők.

A szegedi Fénysugár Katolikus Óvoda felújítási munkálatai a közelmúltban fejeződtek be. Ez alkalomból az óvoda szeptember 28-án, pénteken 16 órakor családi ünnepséget rendez, mely keretében Kiss-Rigó László püspök áldja meg a felújított épületet.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája Szent Gellért Ifjúsági Napot szervez szeptember 29-én, szombaton az alsóvárosi ferences templomban (Mátyás tér 26.) és a Karolina Iskolában (Szentháromság u. 70-76.). A program mottója: „Az élet útjára tanítasz engem.” (Zsolt 16,11). A hagyományos ifjúsági napra, melynek vendég előadója Balcsák Szilárd plébános, minden fiatal érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A Szent József jezsuita templom közössége őszi zarándoklatot szervez Máriaradnára szeptember 29-én, szombaton. A program: indulás fél 7-kor, 10 órakor szentmise, keresztút, látogatás Aradon a minorita templomban, majd az aradi vértanúk emlékművének megtekintése következik. Hazaérkezés Szegedre 18 óra körül várható. A szervezők kéri, hogy az étkezésről mindenki maga gondoskodjon. A zarándoklat résztvevőitől kért anyagi hozzájárulás összege 3.000,- Ft. A zarándoklatra jelentkezni a sekrestyében vagy az irodán (Dáni János u. 3.) hétfőtől-péntekig 9.00-12.00 óra között személyesen, vagy a 62/426-590-es telefonszámon lehet.

Máriaradna története a 16. századba nyúlik vissza, amikor 1520-ban egy özevgyasszony emeltett kápolnát a mai épületegyüttes helyén. Ezt a 17. század első harmadában felújították, majd 1668-ban Georg Vričonosa egy olaszországi nyomdából származó képet adományozott a kápolnát szolgáló szerzeteseknek, mely Máriaát ábrázolja a kiseddel. A lippai vár 1695-os ostromakor a törökök felgyújtották a kápolnát, de a kép sértetlen maradt – tulajdonképpen ekkortól számítható a kegyhely története. Radnára már 1709-ben búcsújárás szerveződött, de az egyház hivatalosan csak 1750-ben ismerte el a kegyhelynek a templomot. A mai templom alapjait 1756-ban rakták le, felszentelésére 1767-ben került sor.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.